SZKOŁA PODSTAWOWA NR 56 W GDAŃSKU

Nauczyciel religii: mgr Adam Tomaszewski

WYMAGANIA PRZEDMIOTOWE Z RELGII

1. **Uczeń obowiązkowo posiada:**
   - **W klasach 1 i 2 – podręcznik;**
   - **W klasie 3 – podręcznik i zeszyt ćwiczeń;**
   - **W klasach 4-8 – podręcznik bez ćwiczeń oraz zeszyt w kratkę**

Od roku szkolnego 2027/2028 będzie obowiązywać Nowa Podstawa Programowa z religii, która będzie wiązać się ze zmianą podręczników i ćwiczeń stopniowo w poszczególnych klasach, o czym będę informował na stronie szkoły.

Uczniowie we wszystkich klasach dodatkowo posiadają: przybory do pisania, kredki, kolorowe cienkopisy, lub mazaki oraz klej w sztyfcie i nożyczki.

2. **Na lekcjach uczeń otrzymuje oceny cząstkowe za:** aktywną pracę na lekcji, zaangażowanie, odpowiedzi ustne i inne formy kreatywności.

3. **Elementy wchodzące w zakres oceny z religii:**
   Aktywność w grupie, chętne, regularne i z zaangażowaniem uczestniczenie w lekcjach, prezentowanie poznanych wiadomości oraz pozytywny stosunek do przedmiotu, a dodatkowo w klasach 4-8 starannie prowadzony zeszyt.

4. **Zachowanie ucznia na lekcjach religii:**
   - Uczeń nie spóźnia się na lekcje. Nauczyciel w razie potrzeby, decyduje o tym, gdzie i z kim uczeń siedzi na lekcji.
   - Uczeń zachowuje się kulturalnie: nie przeszkadza nauczycielowi i uczniom, odnosi się do innych uczniów i nauczyciela z należytym szacunkiem, jest uprzejmy i życzliwy oraz dba o kształtowanie postawy otwartości i pomocy drugiemu człowiekowi.
   - Żaden uczeń nie ma prawa wyjść z lekcji bez zgody nauczyciela.
   - W przypadku wyjścia z lekcji bez zgody, nauczyciel traktuje to, jako nieobecność nieusprawiedliwioną na całej godzinie lekcyjnej oraz wpisuje uwagę do dziennika.
   - Telefon powinien być wyłączony i schowany w plecaku.

mgr Adam Tomaszewski

Plan wynikowy z religii dla klasy VII szkoły podstawowej na 1 lekcję religii tygodniowo
według podręcznika „Szczęśliwi, którzy czynią dobro” nr AZ-23-01/20-KI-10/22

zgodnego z programem nauczania nr AZ-2-02/20.

I. Czynię dobro

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		Uczeń:
1. Znaki Bożej miłości.	– Ukazanie prawdy o miłości Boga skierowanej do każdego człowieka indywidualnie. – Budzenie odwagi do wejścia na drogę Bożej miłości, która prowadzi do szczęścia.	Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka (A.5). Tekst biblijny: Łk 1,46-55.	• wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3) • opisuje przejawy miłości Boga do człowieka (A.5.3), • charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), • wyjaśnia, dlaczego Maryja jest nazywana Gwiazdą Nowej Ewangelizacji.	• określa własne rozumienie szczęścia, • podaje prawdę, że miłość Boga jest skierowana indywidualnie do każdego człowieka, • interpretuje tekst hymnu *Magnificat*, • uzasadnia, że przyjęcie Bożej miłości otwiera drogę do szczęścia.	• jest otwarty na sygnały-znaki Bożej miłości w swoim życiu, • powierza siebie Maryi w indywidualnej modlitwie, • nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b), • włącza w swoją modlitwę „ Pod Twoją obronę” .
2. Zacząć życie od nowa.	– Ukazanie prawdy, że Bóg w Jezusie przebacza nam grzechy i przywraca utracone życie wieczne. – Kształtowanie postawy zaufania Jezusowi. – Motywowanie do podjęcia decyzji powierzania Mu swoich grzechów.	Źródła ludzkiego szczęścia (A.1). Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania (B.7). Tekst biblijny: Mt 26,69-75; Mt 27,3-5.	• podaje przykłady przeżywania przez ludzi cierpienia i szczęścia, • podaje prawdę, że Jezus czeka na grzesznika nie jako sędzia, lecz jako Ten, kto kocha, • podaje przykłady, w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzić dobro (C.1.6) na przykładzie św. Piotra, • uzasadnia, dlaczego człowiek jest naprawdę szczęśliwy, gdy jest bez grzechu.	• określa istotę prawdziwego szczęścia i cierpienia, • interpretuje teksty biblijne o zaparciu się Piotra i zdradzie Judasza, • uzasadnia, że przyznanie się do winy i żal prowadzi do oczyszczenia, a ich brak do nieszczęścia (na przykładzie Piotra i Judasza), • charakteryzuje ludzkie szczęście w perspektywie wieczności.	• powierza swoje grzechy Jezusowi, • wierzy w obecność Boga Miłosiernego przebaczającego grzechy w sakramencie pokuty (B.7.a), • daje świadectwo szczęścia płynącego z życia bez grzechu.
3. Żyć wiarą, by osiągnąć niebo.	– Poszerzenie wiadomości na temat prawdy, że wiara jest darem i zobowiązaniem wobec Boga. – Kształtowanie postawy wytrwałości w czynieniu dobra.	Wiara darem i zadaniem (A.3). Kerygmat chrześcijański (A.5). Tekst biblijny: Mt 20,1-16.	• podaje, że wiara jest łaską – darem od Boga (A.3.1), niezasłużonym przez człowieka, • uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2), • uzasadnia, że osiągnięcie nieba realizuje się przez czynienie dobra,	• uzasadnia, że działania człowieka skierowane ku dobru prowadzą do zbawienia, • interpretuje biblijną perykopę o robotnikach w winnicy,	• nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem (A.5.b), • swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie (C.2.d),

			podejmowanie codziennych obowiązków i modlitwę.	• uzasadnia, że Bóg pragnie zbawienia każdego człowieka, ale wspólnie z innymi.	• troszczy się o rozwój wiary, by jego miejsce w niebie nie pozostało puste.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		Uczeń:
4. Szczęśliwi, którzy czynią dobro.	– Ukazanie prawdy, że Bóg wysłuchuje tych, którzy zwracają się do Niego z wiarą. – Kształtowanie postawy ufności w Bożą miłość.	Działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13) – uzdrowienie sługi setnika. Biblijne wzory modlitwy i przykłady osób żyjących modlitwą (D.2). Tekst biblijny: Mt 8,5-13.	• podaje prawdę, że Jezus wysłuchuje naszych próśb ze względu na naszą wiarę, • przedstawia rodzaje i formy modlitwy (D.1.3) na przykładzie setnika, • wyjaśnia znaczenie modlitwy liturgicznej „Panie nie jestem godzien...”.	• wymienia owoce zaufania Jezusowi, • interpretuje tekst o uzdrowieniu sługi setnika, • charakteryzuje postać setnika jako poganina, • uzasadnia, że prośba skierowana do Jezusa musi być połączona z głęboką wiarą i pokorą,	• ufa Jezusowi (C.9.a) i z wiarą prosi Go o pomoc w codziennych sytuacjach, • wzbudza w sobie akt miłości (A.6.c).

II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
5. Życie Jezusa zapisane na kartach Ewangelii.	– Ukazanie celu napisania Ewangelii oraz komplementarności przekazu ewangelistów o Jezusie. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za głoszenie Ewangelii.	Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym (A.9). Świadectwa historyczności Jezusa (A.13). Tekst biblijny: J 20,30-31.	• wyjaśnia pojęcia: „Ewangelia”, „ewangelie synoptyczne” (A.10.1), • przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2) – Ewangelia, • wymienia sposoby objawiania się Boga: w słowie Bożym (A.5.1), • charakteryzuje specyfikę i przesłanie poszczególnych Ewangelii (A.13.5).	• prezentuje główną myśl teologiczną czterech ewangelistów, • wyjaśnia podobieństwa i różnice w czterech Ewangeliach w świetle ich teologii, • uzasadnia, że treść Ewangelii jest aktualna w każdym czasie, • wyjaśnia znaczenie symboli ewangelistów.	• podejmuje refleksję nad własnym życiem w świetle prawd przekazanych przez ewangelistów, • poznaje Boże objawienie (A.10.b).
6. Prawdziwa historia Jezusa z Nazaretu.	– Ukazanie osoby Jezusa z Nazaretu jako postaci historycznej. – Kształtowanie przekonania, że istnienie Jezusa Chrystusa i Jego	Świadectwa historyczności Jezusa (A.13) – chrześcijańskie. Biblia księgą wiary (A.10). Tekst biblijny: Łk 1,1-4.	• prezentuje biblijne i patrystyczne świadectwa dotyczące historyczności Jezusa (A.13.1), • przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym (A.13.3),	• interpretuje teksty biblijne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa, • omawia kontekst historyczny przyjścia na świat Jezusa.	• sięga do ksiąg Nowego Testamentu jako źródła wiedzy na temat Jezusa, • dzieli się z innymi wiedzą o Jezusie,

	dzieło są faktami historycznymi.		• uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać objawienie Boże oraz nauczanie Kościoła (A.10.3).		• wierzy w prawdy zawarte w objawieniu Bożym (A.10.a).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
7. Pozachrześcijańskie dowody na istnienie Jezusa.	– Ukazanie niechrześcijańskich źródeł o historyczności Jezusa. – Umocnienie przekonania, że istnienie Jezusa Chrystusa i Jego dzieło są faktami historycznymi.	Świadectwa historyczności Jezusa (A.13) – pozachrześcijańskie. Tekst biblijny: Rz 1,19.	• prezentuje pozachrześcijańskie świadectwa dotyczące historyczności Jezusa (A.13.1), • omawia teorie negujące historyczność Jezusa i przedstawia kontrargumenty (A.13.2), • w oparciu o dokumenty pozachrześcijańskie uzasadnia, że Jezus istniał naprawdę.	• w skrótowej formie przedstawia pozachrześcijańskie dokumenty świadczące o Jezusie.	• poszukuje rzetelnego wyjaśnienia wątpliwości co do podstaw swojej wiary, • dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębianiu wiary (A.2.a), • jest gotów bronić swojej wiary w Jezusa Chrystusa.

III. Historia zbawienia: Jezus Chrystus

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
8. Owocne słuchanie. Przypowieść o siewcy.	– Ukazanie nauczania Jezusa o królestwie Bożym na przykładzie przypowieści o siewcy. – Kształtowanie otwartości na słowo Boże oraz troski o jego wzrost i owoce w swoim życiu.	Nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13): przypowieść o siewcy. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie (A.9) – przypowieść. Tekst biblijny: Łk 8,5-15.	• wyjaśnia pojęcie: przypowieść (A.10.1), • podaje cechy wybranych gatunków literackich (A.9.5) – przypowieść, • omawia wybrane przypowieści o królestwie Bożym (A.13.6) – przypowieść o siewcy, • dokonuje aktualizacji faktów związanych z wybranymi wydarzeniami Nowego Testamentu (A.13.16), • wymienia miejsca, w których słuchamy słowa Bożego.	• podaje, co oznaczają rodzaje gleby i kim jest siewca, • uzasadnia, że aby słowo Boże mogło wydać plon, konieczne jest zaangażowanie człowieka, • wyjaśnia, dlaczego słuchanie słowa Bożego i wypełnianie go prowadzi do królestwa Bożego.	• stara się kierować w życiu słowem Bożym (A.9.b), odnosi do własnego życia owoce ziarna zasianego na żyznej glebie, • słucha Pisma Świętego i czyta je z zaangażowaniem (A.11.b).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
9. Pewna lokata. Dar ubogiej wdowy.	– Ukazanie znaczenia dóbr materialnych w życiu chrześcijanina na podstawie nauczania Jezusa o ubogiej wdowie. – Kształtowanie postawy bezinteresowności w relacjach z Bogiem i ludźmi.	Nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13): perykopa o ubogiej wdowie. Rzeczywista wartość dóbr materialnych (C.7). Tekst biblijny: Mk 12,41-44.	• wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), • wskazuje znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina (C.7.5), • wymienia wartości, których nie można zdobyć za pieniądze, • omawia znaczenie przykazań kościelnych (E.2.11), • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (F.2.3).	• omawia przesłanie perykopy o ubogiej wdowie, • wyjaśnia, na czym polega bezinteresowny dar serca, • uzasadnia wartość bezinteresownej pomocy, • przygotowuje plan akcji charytatywnej.	• podejmuje inicjatywy mające na celu pomoc potrzebującym, • stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego (A.13.e), powierza Bogu swoje troski, • troszczy się o potrzeby Kościoła (E.2.e).
10. Rozsądne czuwanie. Przypowieść o dziesięciu pannach.	– Ukazanie potrzeby oczekiwania na powtórne przyjście Chrystusa na podstawie przypowieści o dziesięciu pannach. – Kształtowanie postawy roztropności i odpowiedzialności za swoją wiarę.	Nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13): przypowieść o dziesięciu pannach. Tekst biblijny: Mt 25,1-13.	• omawia wybrane przypowieści o królestwie Bożym (A.13.6) – przypowieść o dziesięciu pannach, • podaje, co symbolizują oliwa i zapalona lampa, • omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary (A.8.6), • oczekiwanie na oblubieńca odnosi do powtórnego przyjścia Chrystusa, • charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.7).	• określa, na czym polega roztropność i nieroztropność, • wymienia sposoby powrotu do życia w łasce Bożej i warunki trwania w niej, • uzasadnia, dlaczego powinniśmy być zawsze przygotowani na powtórne przyjście Chrystusa.	• wyraża gotowość życia w łasce uświęcającej przez częste przyjmowanie Komunii Świętej.
11. Nauczanie z mocą. Cuda Jezusa.	– Poszerzenie wiadomości na temat cudów Jezusa, które są potwierdzeniem Jego boskiej misji. – Kształtowanie postawy całkowitego zaufania Bogu nawet w najtrudniejszych sytuacjach.	Działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13): cuda. Tekst biblijny: J 2,1-11; Mk 6,34-44; Mt 17,14-18; Mk 1,23-27.	• definiuje pojęcie „cud”, • wymienia sposoby Bożego objawienia w Jezusie Chrystusie (A.5.1) – wybrane cuda: przemiana wody w wino, rozmnożenie chleba, uzdrowienie epileptyka, uzdrowienie opętanego, • interpretuje teksty dotyczące modlitwy Jezusa (D.2.2), • wyjaśnia, że Jezus dokonuje cudów, by pobudzić i umocnić wiarę.	• interpretuje perykopy biblijne opisujące wybrane cuda, • wymienia sfery życia ludzi, w których Jezus dokonywał cudów, • uzasadnia, że cuda Jezusa są potwierdzeniem Jego Synostwa Bożego i ogłaszaniem królestwa Bożego.	• z wiarą prosi Jezusa o pomoc w najtrudniejszych sytuacjach życiowych, • daje świadectwo o Bogu (A.5.d).

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
12. Troskliwe szukanie. Przypowieść o zabłąkanej owcy.	– Ukazanie prawdy, że Bóg szuka zagubionego przez grzech człowieka. – Kształtowanie postawy troski o nieustanne wzmacnianie wiary w Bożą miłość i dobroć.	Nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13): przypowieść o zabłąkanej owcy. Tekst biblijny: Łk 15,3-7.	• omawia wybrane przypowieści o królestwie Bożym (A.13.6) – przypowieść o zabłąkanej owcy, • wskazuje przyczyny zła (A.7.2), • podaje prawdę, że przyczyną zagubienia człowieka jest grzech, • podaje prawdę, że Bóg poszukuje grzesznego człowieka, • uzasadnia, że Bóg poszukuje człowieka, ponieważ go kocha.	• omawia prawdę, że Jezus jest Dobrym Pasterzem (J 10,14), • wskazuje, że Boża miłość jest skierowana do każdej osoby indywidualnie, • charakteryzuje sposoby Bożego poszukiwania.	• dziękuje Bogu za Jego troskę okazywaną mu przez wydarzenia i spotykanych ludzi, • stara się odczytywać wydarzenia życiowe w świetle objawienia (A.10.d), • odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza (A.13.d).
13. Ewangeliczny rozwój. Przypowieść o ziarnku gorczycy i zaczynie chlebowym.	– Ukazanie rozwoju królestwa Bożego na podstawie przypowieści o ziarnku gorczycy i zaczynie chlebowym. – Kształtowanie postawy troski o własny rozwój duchowy.	Nauczanie Jezusa Chrystusa (A.13): przypowieść o ziarnku gorczycy i zaczynie chlebowym. Tekst biblijny: Mt 13,31-33.	• omawia wybrane przypowieści o królestwie Bożym (A.13.6) – przypowieść o ziarnie gorczycy i zaczynie chlebowym, • omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4) – królestwo Boże przemienia świat, • podaje przykłady, w jaki sposób królestwo Boże jest budowane na ziemi duchowo i materialnie, • w oparciu o teksty biblijne opisuje misyjną działalność Kościoła (F.1.2).	• wyjaśnia symboliczne znaczenie ziarna gorczycy i kwasu chlebowego we wzroście duchowym, • uzasadnia, że królestwo niebieskie wzrasta dzięki Bożej mocy, a jego rozwój dokonuje się w historii ludzkości, • uzasadnia, że słowo Boże ma moc przemiany ludzkich serc.	• przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże objawienie (A.5.a), oczekuje na realizację Bożego planu w swoim życiu, • pogłębia swoją więź z Chrystusem przez poznawanie Jego Osoby i nauczania (A.13.b).

IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: małżeństwo i kapłaństwo

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
14. Wyjątkowa służba dla królestwa niebieskiego. Sakrament kapłaństwa.	– Ukazanie istoty powołania kapłańskiego i zakonnego oraz znaczenia sakramentu święceń. – Kształtowanie postawy otwartości na głos powołania oraz modlitewnego wsparcia powołanych do służby Bożej.	Sakramenty – ich sens, cel i liturgia (B.3). Sakrament święceń jako sakrament w służbie wspólnoty dla człowieka (B.9). Skutki sakramentu święceń (B.9). Tekst biblijny: Mt 19,12.	• opisuje, czym jest sakrament święceń (B.9.1), • przedstawia motywy przyjęcia sakramentu święceń (B.9.2), • przedstawia sakrament święceń jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3), • wyjaśnia pojęcia: rady ewangeliczne (A.10.1), • charakteryzuje, na czym polega życie zakonne według rad ewangelicznych.	• wymienia konsekwencje wynikające z przyjęcia sakramentu święceń i ślubów zakonnych, • wskazuje wybrane teksty biblijne i liturgiczne odnoszące się do sakramentu święceń, • wyjaśnia znaczenie sakramentu święceń w życiu chrześcijańskim, • omawia charyzmat wybranego zgromadzenia zakonnego.	• jest przekonany o wartości sakramentu kapłaństwa w służbie wspólnoty (B.9.a), • modli się o powołania do kapłaństwa (B.9.b), • stale powierza Bogu w modlitwie znanych mu kapłanów, siostry zakonne i zakonników.
15. Pomysł Pana Boga na małżeństwo i rodzinę.	– Ukazanie znaczenia wspólnoty rodzinnej oraz istoty i obrzędów sakramentu małżeństwa. – Kształtowanie postawy współodpowiedzialności za zgodne życie i współdziałanie w rodzinie.	Sakramenty – ich sens, cel i liturgia (B.3). Sakrament małżeństwa jako sakrament w służbie wspólnoty dla człowieka. Skutki sakramentu małżeństwa (B.9). Tekst biblijny: Mk 10,6-9.	• opisuje, czym jest sakrament małżeństwa (B.9.1), • przedstawia motywy przyjęcia sakramentu małżeństwa (B.8.4), • przedstawia sakrament małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.8.5), • przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu małżeństwa (B.3.3), • interpretuje wybrane teksty biblijne i liturgiczne na temat sakramentu małżeństwa (B.3.2), • omawia liturgię sakramentu małżeństwa (B.3.4).	• wymienia symbole związane z sakramentem małżeństwa, • wyjaśnia znaczenie sakramentu małżeństwa w życiu chrześcijańskim, • charakteryzuje małżeństwo i rodzinę jako wspólnotę.	• jest przekonany o wartości sakramentu małżeństwa w służbie wspólnoty (B.9.a), • modli się o powołania do małżeństwa (B.9.b), • modli się za swoją rodzinę, • wyraża gotowość podejmowania obowiązków na rzecz własnej rodziny.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
16. Co to znaczy „dobrze wychować dziecko”.	– Poszerzenie wiadomości na temat zasad wychowania chrześcijańskiego. – Kształtowanie postawy wzajemnego szacunku w rodzinach.	Wiara darem i zadaniem. Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3). Zadania wobec rodziny. Postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1.). Tekst biblijny: Tb 4,14c.21b.	• przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny (E.1.2), • wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4), • uzasadnia wartość i potrzebę chrześcijańskiego wychowania, • charakteryzuje szczególne relacje pomocy i troski w rodzinie, zwłaszcza wielodzietnej.	• charakteryzuje różnice w pojmowaniu Boga od dzieciństwa do lat młodzieńczych, • charakteryzuje zmiany w modlitwie od dzieciństwa do chwili obecnej.	• włącza się aktywnie w życie rodziny (E.1.a), • właściwie reaguje na trudne sytuacje i zachowania rodzeństwa.
17. Być odpowiedzialnym ojcem. Być odpowiedzialną matką.	– Ukazanie wartości i celów naturalnego planowania rodziny. – Motywowanie do przyjęcia postawy wrażliwości i dzielenia się miłością.	Wartość ludzkiego życia. Troska o ludzkie życie (C.5). Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania (C.10). Tekst biblijny: Jr 1,5.	• określa, czym jest rodzicielstwo (macierzyństwo i ojcostwo), • wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3) rodzicielskiej, • uzasadnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia (C.5.11), • wyjaśnia, na czym polegają naturalne metody planowania rodziny (C.5.12), • ocenia osiągnięcia biotechnologii w perspektywie nauki Kościoła (C.5.5).	• wyjaśnia, czym jest NaProTechnologia, • podaje, że naturalne planowanie rodziny stanowi styl życia, • argumentuje sens życia zgodnie z naturą.	• szanuje życie własne i innych (C.5.c), • kształtuje w sobie postawę otwartości i odpowiedzialności za nowe życie.
18. Konflikt cywilizacji miłości i cywilizacji śmierci.	– Ukazanie istoty oraz zagrożeń antykoncepcji i *in vitro*. – Motywowanie do przyjęcia postawy przeciwnej cywilizacji śmierci.	Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności) (C.5). Nauczanie Kościoła o zapłodnieniu *in vitro* (C.6). Tekst biblijny: Pwt 30,19.	• definiuje, co to jest antykoncepcja i wymienia jej rodzaje, • uzasadnia zło antykoncepcji (C.5.13) i wylicza jej skutki uboczne, • uzasadnia zło zapłodnienia *in vitro* (C.6.2), • wyjaśnia, na czym polegają zagrożenia dla życia (C.6.1), • uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci (C.5.4).	• wyjaśnia, na czym polega zapłodnienie *in vitro*, • wymienia postawy wynikające z prawdziwej miłości kobiety i mężczyzny, • uzasadnia, że wykluczenie płodności niszczy miłość.	• podejmuje inicjatywy mające na celu obronę życia (C.6.b), • przyjmuje postawę sprzeciwu wobec nieetycznych koncepcji związanych z darem ludzkiej płodności.

V. Moje zasady

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
19. Dlaczego nie wszystko da się przegłosować. Normy moralne.	– Ukazanie prawdy o istnieniu obiektywnych norm moralnych. – Kształtowanie postawy sprzeciwu wobec przejawów relatywizmu moralnego.	Podstawowe pojęcia etyczne. Obiektywna prawda moralna (C.2). Tekst biblijny: 1 J 5,2-3.	• opisuje podstawowe pojęcia etyczne: prawo naturalne (C.2.1), • podaje przykłady praw, które obowiązują każdego i w każdym czasie, oraz takich, które ludzie mogą ustanawiać i modyfikować, • wskazuje przyczyny nieszczęść i zła (C.1.5), • przedstawia skutki zła (A.7.4), • rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach (C.7.4).	• określa, na czym polega relatywizm moralny, • uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych, • charakteryzuje zgubne skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych.	• wyraża sprzeciw wobec propagowania relatywizmu moralnego, • stara się żyć według wartości (A.1.d), • reaguje na niewłaściwe zachowania w określonej grupie (E.1.d).
20. Po co człowiekowi wolność? Sumienie moim stróżem.	– Poszerzenie wiadomości na temat sumienia jako instancji osądu moralnego. – Kształtowanie postawy właściwego korzystania z wolności i właściwej formacji sumienia.	Godność osoby. Źródła ludzkiego szczęścia (A.1). Zasady w dokonywaniu samodzielnych wyborów moralnych (C.2). Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego – formacja sumienia (C.2). Tekst biblijny: Ga 5,1; Łk 10,30-35; Łk 6,27-32.35-38.	• opisuje podstawowe pojęcia etyczne: wartości, sumienie (C.2.1), • podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3), • wyjaśnia przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13), • omawia sposoby kształtowania sumienia (C.2.5), • wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3). • wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8),	• określa istotę prawdziwej wolności, • uzasadnia, że do właściwego korzystania z wolności potrzebna jest odpowiedzialność, • wyjaśnia, czym samowola rożni się od wolności.	• zachowuje kulturę bycia w grupie (E.1.c), szanując własną i cudzą wolność, • troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia (C.2.e), • zachowuje Boże przykazania (A.11.g).
21. Co jest ważniejsze od „ja chcę”?	– Ukazanie prawdy, że czynienie dobra i wystrzeganie się zła jest ludzkim i chrześcijańskim obowiązkiem. – Motywowanie do respektowania porządku moralnego.	Sens i wartość ludzkiego życia (A.1). Podstawowe pojęcia etyczne. Obiektywna prawda moralna (C.2). Tekst biblijny: Łk 18,1-7; Mt 21,28-31.	• opisuje podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna (C.2.1), • wymienia, co pomaga dokonywać wyborów między dobrem a złem, • przedstawia konsekwencje dobra i zła (C.1.4).	• wykazuje różnicę w postępowaniu z przymusu i własnej woli, • uzasadnia, że wybór dobra prowadzi do szczęścia dla pojedynczego człowieka i wszystkich ludzi.	• kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary (C.2.a), • dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą (C.2.b), wybiera to, co powinien.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
22. Sprawdzian z mojej uczciwości.	– Ukazanie wartości i roli uczciwości w relacjach społecznych oraz zdobywaniu dóbr materialnych. – Kształtowanie postawy uczciwości w relacjach z samym sobą i z innymi.	Zasady i motywacja w dokonywaniu samodzielnych wyborów moralnych (C.2). Dekalog: przykazanie siódme i dziesiąte. Rzeczywista wartość dóbr materialnych (C.7). Tekst biblijny: Prz 29,7.29; 28,20a; 21,3; 15,8; 3,33; Ps 58,12; Hi 36,7.	• definiuje pojęcie uczciwości, • podaje, że uczciwość jest warunkiem spokojnego sumienia, • uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże (C.2.4), • wymienia, co można stracić przez nieuczciwość. • uzasadnia ochronę własności (C.7.1).	• wyjaśnia, dlaczego człowiek uczciwy cieszy się dobrą opinią i budzi zaufanie u innych, • uzasadnia, dlaczego warto być uczciwym, • analizuje wpływ nieuczciwości na życie religijne człowieka.	• kieruje się uczciwością w relacjach z innymi, • szanuje cudzą własność (C.7.a).
23. Co zyskuję, mówiąc prawdę?	– Ukazanie wartości prawdy oraz destrukcyjnego działania wykroczeń przeciw niej. – Kształtowanie relacji opartych na prawdzie.	Dekalog: przykazanie ósme (C.7). Zasady i motywacja w dokonywaniu samodzielnych wyborów moralnych (C.2). Tekst biblijny: J 14,6; J 18,37; Mt 5,37.	• definiuje pojęcia: obmowa, oszczerstwo, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo, • wskazuje przyczyny zła (A.7.2), • dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem, a poniżaniem człowieka – jako podmiotu i przedmiotu kłamstwa (C.7.3), • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej (E.1.2) oparte na prawdzie, • uzasadnia wartość prawdomówności (C.7.2) i dotrzymywania danego słowa.	• podaje przykłady sytuacji, w których trzeba bronić prawdy i o nią walczyć, oraz ludzi, którzy zapłacili za taką postawę cenę wolności, a nawet życia, • analizuje wpływ krzywoprzysięstwa i wiarołomstwa na życie religijne człowieka.	• jest prawdomówny (C.7.c), • dotrzymuje danego słowa (C.7.d).
24. Jak radzę sobie z problemami?	– Ukazanie niebezpieczeństw związanych z ryzykownymi zachowaniami. – Motywowanie do wyrażania sprzeciwu i odmowy wobec propozycji niosących ryzyko dla zdrowia i życia.	Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1). Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (C.2). Uzależnienia młodzieży (C.8). Tekst biblijny: 1 Kor 6,12.	• wskazuje na najważniejsze zagrożenia wynikające z uzależnień dzisiejszej młodzieży: alkoholizm, narkomania, hazard (C.8.2), nikotynizm, zakupoholizm, • wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony życia i zdrowia (C.5.7), • wyjaśnia, czym są zachowania ryzykowne (C.8.1), • wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej (C.5.6).	• definiuje, czym są uzależnienia, i wyjaśnia, na czym polegają, • charakteryzuje skutki uzależnienia, • określa szkodliwość narkotyków.	• uwrażliwia innych na problem uzależnień, • stara się czynić dobro (C.1.a), wspierając kolegów, którzy mieli kontakt z narkotykami.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
25. Moje konto na portalu życia.	– Poszerzenie wiadomości na temat niebezpieczeństw przeżywania wirtualnego świata jako rzeczywistości. – Wzmacnianie postawy otwartości na realne relacje osobowe.	Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1). Uzależnienia młodzieży (C.8). Tekst biblijny: Ef 4,25.29-31.	• wskazuje na najważniejsze zagrożenia wynikające z uzależnień dzisiejszej młodzieży: fonoholizm, siecioholizm, pornografia, gry komputerowe (C.8.2), • wskazuje, jak chronić swoją godność i prywatność w sieci, • wyjaśnia szkodliwość hejtu, • argumentuje wartość bezpośrednich relacji osobowych.	• wymienia pozytywne i negatywne strony kontaktowania się przez Internet, • podaje zasady właściwego korzystania z Internetu, • charakteryzuje różnice między światem wirtualnym a realnym.	• podejmuje wysiłek właściwego zachowania na portalach społecznościowych (E.1.e), • przyjmuje postawę zdrowego dystansu wobec świata wirtualnego, • wybiera relacje międzyludzkie, ograniczając czas spędzany przy komputerze.

VI. Dzieje Kościoła

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
26. Bóg ratunkiem w czasach niewoli.	– Ukazanie roli Kościoła polskiego w dążeniu do niepodległości oraz opieki Matki Bożej nad polskim narodem. – Kształtowanie postawy szacunku wobec Ojczyzny i tych, którzy poświęcili życie, walcząc w jej obronie.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego. Udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu (E.5). Tekst biblijny: Ps 62,9.	• wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9), • ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: cud nad Wisłą (E.5.7).	• charakteryzuje działalność społeczno-kulturalną Kościoła w czasach niewoli narodowej, • wyjaśnia, dlaczego bohaterowie mogą uratować naród i jego wiarę, • wyjaśnia dlaczego Bitwa Warszawska stoczona w dniach 13–25 sierpnia 1920 r. jest nazywana cudem nad Wisłą.	• modli się, dziękując Bogu za niepodległość Polski i przynależność do Kościoła, • wyraża wdzięczność za dar wiary (A.3.b) oraz dar wolności, • wyraża szacunek dla ludzi walczących w obronie swej wiary i ojczyzny.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
27. Walczyć za Ojczyznę i zwyczaje ojczyste.	– Ukazanie roli Kościoła w Polsce podczas II wojny światowej. – Motywowanie do wzmacniania poczucia tożsamości narodowej.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5). Zadania wobec narodu, Kościoła (E.1). Tekst biblijny: 2 Mch 13,14.	• ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: akt oddania Polski Maryi i Jej Sercu w roku 1946 i jego owoce (E.5.7), • wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9), • opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmu hitlerowskiego (E.3.10), • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu narodu (E.1.2), • wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny (E.1.6).	• określa, czym jest i jak się wyraża patriotyzm, • charakteryzuje wartości, dla których Polacy oddawali życie, • uzasadnia religijną wartość miłości Ojczyzny.	• kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu (E.5.b), • modli się za Ojczyznę.
28. Moje obowiązki wobec Ojczyzny.	– Ukazanie działań bł. kard. Stefana Wyszyńskiego dla dobra Ojczyzny w czasach totalitaryzmu bolszewickiego. – Kształtowanie szacunku dla tradycji i dziedzictwa narodowego oraz odpowiedzialności za chrześcijański kształt Polski współczesnej.	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego. Postaci świętych polskich (E.5). Tekst biblijny: Wj 20,12.	• ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: akt oddania Polski Maryi i Jej Sercu w roku 1966 i jego owoce (E.5.7), • opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmu bolszewickiego (E.3.10), • uzasadnia wartość świadectwa wiary w rożnych sytuacjach życiowych (E.1.7).	• wymienia i omawia przykłady obecności Kościoła w dziejach narodu polskiego, • podaje najważniejsze fakty związane z obchodami Tysiąclecia Chrztu Polski, • charakteryzuje postawę bł. kard. Wyszyńskiego wobec Ojczyzny.	• wyraża szacunek dla ofiary z życia złożonej za Chrystusa i rodaków, • troszczy się o dobro Ojczyzny (E.1.h), • jest gotowy wypełniać w swoim życiu przyrzeczenia jasnogórskie.
29. Wspólnota Kościoła domowego.	– Ukazanie wartości Kościoła domowego oraz doświadczania wiary w rodzinie. – Budzenie pragnienia realizacji idei Kościoła domowego we własnej rodzinie.	Zadania wobec rodziny i Kościoła (E.1). Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostolstwa (F.2). Tekst biblijny: 1 Kor 16,13-14.	• definiuje pojęcie Kościoła domowego, • opisuje możliwości i podaje przykłady apostolstwa w rodzinie (F.2.1), • wskazuje elementy Kościoła domowego możliwe do realizacji we własnej rodzinie, • opisuje zadania poszczególnych członków rodziny w realizowaniu idei Kościoła domowego.	• charakteryzuje rodzinę chrześcijańską jako Kościół domowy.	• podejmuje starania, by realizować w swej rodzinie ideę Kościoła domowego.

VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
30. Rozpoznać Chrystusa w drugim człowieku.	– Ukazanie życia i dzieła św. brata Alberta. – Budzenie wrażliwości na potrzeby innych.	Postaci świętych polskich (E.5). Tekst biblijny: Syr 4,1-4.	• prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich (E.5.8) – św. brat Albert, • wskazuje sposoby pomocy osobom chorym i cierpiącym (C.5.6), • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie: chorych, samotnych, biednych, wykluczonych społecznie (F.2.3).	• charakteryzuje postawę br. Alberta wobec ubogich i interpretuje jego słowa „powinno się być jak bochen chleba…”, • podaje, czym zajmują się bracia albertyni i siostry albertynki, • podaje przykłady pomocy bezdomnym współcześnie.	• stara się naśladować przykład świętych (B.2.d) – dzieli się z innymi tym, co posiada, • wyraża postawę szacunku do chleba.
31. „Miłość nade wszystko”. Męczennicy II wojny światowej.	– Ukazanie życia św. Maksymiliana Kolbe oraz wybranych błogosławionych męczenników II wojny światowej. – Kształtowanie odważnego wyznawania wiary szczególnie w trudnych sytuacjach.	Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie i innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych (E.1). Postaci świętych polskich (E.5). Tekst biblijny: 2 Kor 3,2-6.	• prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich (E.5.8) – ks. Józef Stanek, Natalia Tułasiewicz, Marianna Biernacka, • wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych świętych II wojny światowej (E.4.1), • podaje przykłady, w jaki sposób może kształtować odwagę.	• opowiada o heroizmie życia wybranych świętych II wojny światowej, • opowiada o życiu i działalności św. Maksymiliana Kolbe, • uzasadnia, że przyjęcie śmierci przez św. Maksymiliana za współwięźnia jest wynikiem świętości życia.	• naśladuje przykład świętych polskich (E.5.c) w odważnym wyznawaniu wiary, • modli się za prześladowanych chrześcijan, • wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a).
32. „Zło dobrem zwyciężaj”. Ksiądz Jerzy Popiełuszko.	– Poznanie życia, działalności i kultu bł. ks. Jerzego Popiełuszki. – Kształtowanie współodpowiedzialności za Ojczyznę.	Postaci świętych polskich (E.5). Zadania wobec narodu i Kościoła (E.1). Świadkowie wiary (F.2). Tekst biblijny: Rz 12,21.	• podaje miejsca i formy kultu związanego z osobą błogosławionego, • podaje przykłady współczesnych chrześcijan, przeżywających cierpienie w duchu wiary (A.13.15), • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8), • opowiada o działalności ks. Jerzego Popiełuszki w środowisku „Solidarności”.	• wymienia najważniejsze fakty z życia ks. Jerzego Popiełuszki, • charakteryzuje wpływ jego nauczania dla kształtowania narodowych postaw Polaków, • uzasadnia potrzebę duchowej więzi ze świętym męczennikiem.	• prosi na modlitwie bł. ks. Jerzego o wstawiennictwo za Polskę, • wzoruje się na przykładach życia świętych (E.4.a).

VIII. Wydarzenia zbawcze

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
33. Zwyczajni święci.	– Ukazanie rożnych dróg prowadzących do świętości. – Kształtowanie wytrwałości w dążeniu do świętości przez spełnianie codziennych obowiązków.	Źródła ludzkiego szczęścia (A.1). Kazanie na Górze – osiem błogosławieństw (C.9). Sens, przesłanie i liturgii poszczególnych uroczystości roku liturgicznego (B.2). Tekst biblijny: Mt 5,3-12.	• wyjaśnia pojęcie: błogosławieństwa (A.10.1), • wymienia osiem błogosławieństw (C.9.1), • przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na Górze (A.13.8), • uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w ośmiu błogosławieństwach (C.9.5), • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8).	• podaje prawdę, że świętość w niebie jest nagrodą za życie ziemskie, • wyjaśnia, że świętość można osiągnąć przez codzienne dobre życie oraz męczeństwo, czyli żyjąc duchem ośmiu błogosławieństw.	• w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie (F.2.e), • szuka w swoim środowisku osób nieujawniających swojej dobroci, • stara się iść drogą błogosławieństw, która prowadzi do szczęścia i zbawienia (C.9.b), • pogłębia własną bożność (B.2.b).
34. Przesłanie roku liturgicznego.	– Poszerzenie wiadomości na temat roku liturgicznego jako uobecnienia wydarzeń zbawczych. – Motywowanie do świadomego i zaangażowanego przeżywania roku liturgicznego.	Bóg objawia się człowiekowi (A.5). Struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1). Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych uroczystości roku liturgicznego (B.2). Tekst biblijny: Łk 1,1-4.	• wymienia okresy roku liturgicznego, • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym (A.10.5), • charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), • wymienia uroczystości i święta Pańskie, uroczystości wybranych świętych (B.2.2).	• wyjaśnia, co to jest kalendarz liturgiczny, • uzasadnia chrześcijański sens i wartość świętowania na przestrzeni roku liturgicznego.	• pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c), • świadomie przeżywa rok liturgiczny.
35. „Bóg się rodzi”. Boże Narodzenie.	– Ukazanie wpływu przyjścia Jezusa na życie ludzi i historię. – Zapoznanie z teologicznym przesłaniem kolęd. – Motywowanie do radosnego przeżywania świąt Bożego Narodzenia.	Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka, zbawcza misja Jezusa Chrystusa (A.5). Świadectwa historyczności Jezusa (A.13). Tekst biblijny: Łk 2,1-18.20.	• omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), • na podstawie dotychczasowej wiedzy przytacza wątki, tematy i postaci biblijne z Nowego Testamentu obecne w literaturze pięknej (A.13.19): „Bóg się rodzi”.	• podaje okoliczności narodzenia Pana Jezusa, • mówi z pamięci tekst kolędy i omawia jej przesłanie, • dokonuje porównania treści kolęd z przesłaniem tekstów biblijnych o narodzeniu Jezusa.	• ufa Jezusowi (C.9.a) ‑ przygotowuje się do przyjęcia Chrystusa we własnym sercu, • śpiewa kolędy z rodziną i klasą, oddając cześć narodzonemu Jezusowi.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
36. Padli na twarz i oddali pokłon Jezusowi.	– Poszerzenie wiadomości na temat potrzeby poszukiwania Jezusa jako zadania każdego człowieka. – Kształtowanie postawy wytrwałości w poszukiwaniu Jezusa.	Objawienie Boże (A.10). Tekst biblijny: Mt 2,1-12.	• wskazuje przyczyny lęku przed Jezusem Heroda i współczesnych ludzi. • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5): pokłon mędrców.	• określa postawy ludzi wobec Jezusa, analizując tekst biblijny Mt 2,1-12, • charakteryzuje podobieństwa w postawach w poszukiwaniu Mesjasza pomiędzy współczesnymi ludźmi, Herodem a mędrcami.	• pomaga ludziom potrzebującym (C.1.c), • służy pomocą tym, którzy chcą być blisko Jezusa, i modli się za tych, którzy go odrzucają.
37. „Gorzkie żale, przybywajcie”. Wielki Post.	– Poszerzenie wiadomości na temat cierpienia Chrystusa. – Kształtowanie postawy otwarcia się na łaskę poprzez praktyki wielkopostne.	Zbawcza misja Jezusa Chrystusa (A.5). Sens, przesłanie i liturgia okresu roku liturgicznego (B.2) – Wielki Post. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym (B.2). Tekst biblijny: Mt 27,27-44.	• podaje, że Wielki Post to czas rozważania Męki Pana Jezusa, • opisuje przejaw miłości Boga do człowieka w historii zbawienia (A.5.3), • zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), • wskazuje na skutki wynikające z Odkupienia dla życia chrześcijanina (A.13.10).	• wskazuje tekst biblijny o cierpieniu Jezusa i interpretuje go, • na podstawie tekstu „Gorzkich żali” i rozważań nabożeństwa drogi krzyżowej opisuje cierpienia Jezusa dla naszego zbawienia.	• w nabożeństwach wielkopostnych rozważa tajemnicę męki Jezusa, • bierze aktywny udział w rekolekcjach wielkopostnych.
38. Prawdziwe oblicze Jezusa. Święta Weronika.	– Ukazanie tradycji o św. Weronice. – Kształtowanie postawy wrażliwości na ludzkie cierpienie oraz odwagi w niesieniu pomocy.	Świadkowie wiary (F.2). Tekst biblijny: Mk 9,41.	• podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8) – charakteryzuje czyn św. Weroniki, • podaje, że postać Weroniki występuje w VI stacji nabożeństwa drogi krzyżowej.	• wskazuje współczesne sposoby naśladowania św. Weroniki.	• chętnie niesie pomoc mimo niesprzyjającej opinii otoczenia.

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
39. „Powstał, nie ma Go tu”. Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego.	– Poszerzenie wiadomości, o spotykaniu ze zmartwychwstałym Chrystusem podczas Eucharystii. – Kształtowanie postawy świadomego uczestniczenia we Mszy Świętej.	Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Nadzieja chrześcijańska (A.6). Tekst biblijny: Mk 16,1-14.	• wskazuje tekst biblijny o zmartwychwstaniu, • przytacza biblijne relacje o pustym grobie i chrystofaniach (A.6.1), • wymienia argumenty za prawdziwością zmartwychwstania Jezusa (A.6.2), • zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6) – wyjaśnia symbolikę grobu Pańskiego.	• wymienia osoby, które spotkały Chrystusa zmartwychwstałego, • opisuje zmartwychwstanie Chrystusa jako wypełnienie Bożej tajemnicy zbawienia, która uobecnia się w tajemnicy przemiany chleba w Ciało i wina w Krew. • interpretuje tekst sekwencji wielkanocnej.	• uczestniczy we Mszy Świętej w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego.
40. Nowy styl głoszenia Ewangelii.	– Poszerzenie wiadomości na temat zadań nowej ewangelizacji w parafii. – Kształtowanie postawy odważnego dawania świadectwa w swoim środowisku.	Działanie Ducha Świętego w Kościele i w życiu chrześcijanina (A.14). Misyjna działalność Kościoła (F.1). Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostolstwa (F.2). Tekst biblijny: 1 Kor 12,1.4-11.	• określa, na czym polega dzieło nowej ewangelizacji, • podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty parafialnej (E.2.12) – podaje przykłady, jak może ewangelizować, • podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostolstwo, także współczesnych (F.2.4), • wyjaśnia, że w parafii każdy powinien odnaleźć własne miejsce i zadanie do spełnienia.	• wskazuje przyczyny odchodzenia współczesnego człowieka od Chrystusa, • uzasadnia, że dzieło nowej ewangelizacji dokonuje się wtedy, gdy człowiek poddaje się działaniu Ducha Świętego, • uzasadnia, że przyjmując sakramenty we wspólnocie parafialnej, stajemy się odpowiedzialni za dzieło ewangelizacyjne Kościoła.	• kształtuje postawę współpracy z Duchem Świętym we własnym życiu (B.5.c), • ewangelizuje przez dawanie świadectwa w swoim środowisku, • bierze udział w czuwaniu w wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego.